

Erasmus szakmai gyakorlat beszámoló

Németország/ Baden-Württemberg/
Villingendorf

2014 április-2014 szeptember

írta: Láposi István

-Először is pár szót magamról: Láposi Istvánnak hívnak. A gimnázium, és egy OKJ-s tanfolyam után, 2011-ben kezdtem gépészmérnök Bsc tanulmányaimat a Kecskeméti Főiskola GAMF karán.

-Honnan jött az ötlet, hogyan találtam helyet, és miért éppen Németország?

2013-ban döntöttem úgy, egy meggyőző vendégelőadó hatására hogy Erasmus szakmai gyakorlatot szeretnék majd végezni külföldön. Akkor az angol és a német körül-belül egyaránt ment, viszont az utóbbi mind kulturális és mind szakmai tekintetben jobban vonzott, hiszen gépész hallgatóként Németország számos lehetőséget kínál.

Így elkezdtem helyet keresni. Nem volt egyszerű, hiszen a cégek nem bíznak meg fenntartás nélkül egy ismeretlen magyar hallgatóban. Ám sok-sok elutasítás után végre kaptam egy pozitív visszajelzést és rá mintegy egy hónapra már útra is keltem.

-Milyen volt az út, az első benyomások és a szállás?

Busszal utaztam, ami a kellemestől eltekintve minden volt, de próbáltam olcsón megúszni a dolgot, tehát kiültem azt a 14-15 órát. Stuttgartban vettem egy biciklit, majd a sokkal sokkal jobb utazási körülményekkel kecsegtető és a bolgár busztársaságnál jelentősen drágább német vasúttal utaztam végcélom felé.

Rottweil városában kellett leszálljak. Ez a legrégebbi város Baden-Württemberg

tartományban és gyönyörű történelmi belvárossal rendelkezik. A rottweiler kutya faj is innen ered. Ezután biciklivel folytattam az utam végcélom felé Villingendorfba, Ez a csomagjaim, az akkor még hiányosabb német tudásom, és a helyiek a faluba vezető útról alkotott eltérő véleménye miatt elég kalandos volt, de végül is még sötétedés előtt megtaláltam a későbbi szálláshelyemet.

Az első benyomások mind pozitívak voltak, hiszen akárkitől segítséget kértem (és ilyesmire igen gyakran volt szükségem) készségesen segítettek. A lakás is nagyon szép volt, tágas, főzési, tisztálkodási lehetőséggel és szerencsére biciklivel csak 10 percre volt a munkahely. Már az első napokban feltűnt a különbség a két ország között. Egy kb. 3000 fős faluban voltam, ám ez infrastruktúráját tekintve sokkal inkább volt városias. Sok ott a gyár, van szupermarket, benzinkút, és az eléggé hiányos éjszakai élettől eltekintve tulajdonképpen minden lehetőség helyben adott. Autó sajnos nem állt a rendelkezésemre így a közelbe biciklivel, messzebb pedig vonattal mentem, de a sok szép városnak, tájnak és egyéb nevezetességeknek sajnos csak egy kisebb részét sikerült lássam, amit a jövőben mindenképpen be szeretnék pótolni.

-Milyen munkát végeztem, és milyen élményekkel gazdagodtam a munkahelyen?

Egy kisebb családi cégnél, a kb. 50 főt foglalkoztató SK Scheidel Kunststoffe nevű vállalatnál tevékenykedtem. A főnökség, a Scheidel házaspár nagyon korrekt és segítőkész volt. Ügyeltek rá hogy ne ingyen munkás legyek, hanem hogy olyan dolgokat csináljak ami a szakmai fejlődésemet elősegíti. Tehát leginkább CAD tervező irodában, kereskedelmi

irodában, és egy CNC gép mellett voltam. A gyár egyébként tevékenységi körét tekintve, egy műanyag feldolgozó cég. Viszonylag kis szériás alkatrészeket állítanak elő műanyag lapokból, forgácsolással, ragasztással és hajlítással. A vállalat gépparkja, annak ellenére hogy a cég viszonylag kicsi nagyon fejlett. Többek között rendelkeznek egy 5 tengelyes CNC marógéppel, amivel bonyolult, 3 dimenziós testeket tudnak kiforgácsolni, és egy nagyon korszerű fűrészelő rendszerrel. Ez utóbbi egy számítógép által optimált és vezérelt daru segítségével hatalmas hatékonysággal és pontossággal tud dolgozni. A gyár épülete maga, olyan mint Németország: tiszta, rendezett és minden új. Merőben más mint egy ugyanekkora méretű magyar gyár. A dolgozók között is alapvetően jó a hangulat, sok jó kollégám volt ott, akiket azóta már nagyon hiányolok. Tehát összességében kimagasló körülmények között telt el az ott töltött mintegy fél évem.

A munka során a legnagyobb kihívást érhetően a nyelvi akadályok jelentették. A dolgozók jó része, mintegy fele nem német születésű, így őket könnyen megértettem és jól el is tudtam velük beszélgetni. De a németeket, különösen az idősebb dolgozókat néha meg kellett kérjem hogy lassabban és ne nyelvjárásban beszéljenek. Sajnos mint kiderült erre nem minden német képes, vagy legalább is csak nagyon nehezen, de minden tekintettel voltak arra hogy külföldi vagyok, és noha sokszor vissza-vissza kérdeztem sosem zárult úgy

egy párbeszéd hogy nem tudtam elmondani amit akartam, vagy nem értettem volna meg őket.

-Hogyan összegezném az ott töltött időt, és az Erasmus programot?

Mindenki ezt írja, így kissé közhelyesen hathat, de teljes egészében jó emlékekkel tekintek vissza az ott töltött hónapokra. A legkevésbé sem bántam meg hogy ott töltöttem a nyarat, noha az így leginkább a munkáról szólt. Sok szakmai és nyelvi tapasztalattal gyarabodtam, világot láttam és kaptam egy kitűnő ajánlólevelet, ami a későbbi munkakeresés területén nagyon hasznos lehet majd. És ez, az Erasmus program nélkül nem sikerült volna. Tehát mint számos elődöm, csak ajánlani tudom ezt a kihagyhatatlan lehetőséget.

2014 október 4.
Sárszentágota